

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 26. oktobra 2023 *

„Predhodno odločanje – Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – Člen 2(1)(c) – Opravljanje storitev za plačilo – Pojem – Dejavnost javnih radijskih in televizijskih ustanov, financirana z obveznim prispevkom, ki se pobira od oseb, ki imajo na območju prizemne radiodifuzije radijski in televizijski sprejemnik – Člen 378(1) in Priloga X, del A, točka 2 – Akt o pristopu Republike Avstrije – Odstopanje – Področje uporabe“

V zadevi C-249/22,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (upravno sodišče, Avstrija) z odločbo z dne 16. marca 2022, ki je na Sodišče prispela 11. aprila 2022, v postopku

BM

proti

Gebühren Info Service GmbH (GIS),

ob udeležbi

Bundesministerium der Finanzen,

Österreichischer Rundfunk,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi E. Regan, predsednik senata, F. Biltgen, M. Ilešič, I. Jarukaitis in D. Gratsias (poročevalci), sodniki,

generalni pravobranilec: M. Szpunar,

sodna tajnica: M. Siekierzyńska, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 15. februarja 2023,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za BM F. List, Rechtsanwältin, in W. List, Rechtsanwalt,

* Jezik postopka: nemščina.

- za Gebühren Info Service GmbH (GIS) S. Lenzhofer, Rechtsanwalt,
- za Österreichischer Rundfunk T. Wenger in H. Wollmann, Rechtsanwälte,
- za avstrijsko vlado A. Posch, F. Koppensteiner in B. Kuder, agenti,
- za dansko vlado J. F. Kronborg in V. Pasternak Jørgensen, agentki,
- za francosko vlado R. Bénard, agent,
- za Evropsko komisijo J. Jokubauskaitė in B. Martenczuk, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 25. maja 2023

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 2(1)(c) in člena 378(1) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1, v nadaljevanju: Direktiva o DDV) v povezavi s členom 151(1) in Prilogo XV, del IX, točka 2(h), prvi odstavek, druga alineja, Akta o pogojih pristopa Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske ter o prilagoditvah pogodb, na katerih temelji Evropska unija (UL 1994, C 241, str. 21, in UL 1995, L 1, str. 1, v nadaljevanju: Akt o pristopu).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med BM in družbo Gebühren Info Service GmbH (v nadaljevanju: GIS) v zvezi z zahtevo za vračilo davka na dodano vrednost (DDV) na programski prispevek za obdobje od 1. oktobra 2013 do 31. oktobra 2018, ki jo je BM naslovila na družbo GIS.

Pravni okvir

Pravo Unije

Akt o pristopu

- 3 Člen 151(1) Akta o pristopu določa:
„Akti, navedeni v Prilogi XV k temu aktu, se za nove države članice uporabljajo pod pogoji, določenimi v navedeni prilogi.“

- 4 V Prilogi XV k Aktu o pristopu je del IX, naslovljen „Obdavčitev“, in v njem je pod točko 2 določeno:

„377 L 0388: Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23, kakor je bila nazadnje spremenjena z:

- 394 L 0005: Direktivo Sveta 94/5/ES z dne 14. februarja 1994 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 25).

Avstrija

[...]

(h) Za uporabo člena 28(3)(a) lahko Republika Avstrija obdavči:

- [...]
- dejavnosti, našteje v točki 7 Priloge E.

[...]“

Direktiva o DDV

- 5 Direktiva 77/388 (v nadaljevanju: Šesta direktiva) je bila razveljavljena s členom 411(1) Direktive o DDV. V skladu z odstavkom 2 tega člena se napotitve na Šesto direktivo štejejo za napotitve na Direktivo o DDV in se razlagajo v skladu s primerjalno tabelo iz Priloge XII k tej direktivi.
- 6 Člen 1(1) navedene direktive določa:
- „S to direktivo se vzpostavlja skupni sistem [DDV].“
- 7 V skladu s členom 2(1)(c) te direktive so predmet DDV storitve, ki jih davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države članice za plačilo.
- 8 V skladu s primerjalno tabelo iz Priloge XII k Direktivi o DDV člen 132(1)(q) te direktive ustreza členu 13(A)(1)(q) Šeste direktive. Ta člen določa, da države članice oprostitijo „dejavnosti, razen komercialnih, ki jih opravijo javne radijske in televizijske ustanove“.
- 9 Člen 370 navedene direktive, ki ustreza členu 28(3)(a) Šeste direktive, določa:
- „Države članice, ki so 1. januarja 1978 obdavčevale transakcije s seznama v delu A Priloge X, lahko te še naprej obdavčujejo.“
- 10 Člen 378(1) te direktive, ki ustreza Prilogi XV, del IX, točka 2(h), prvi pododstavek, druga alineja, k Aktu o pristopu, določa:
- „Avstrija lahko še naprej obdavčuje transakcije iz dela A Priloge X, točke (2)“.

- 11 Točka 2 dela A Priloge X k Direktivi o DDV se nanaša na „dejavnosti javnih radijskih in televizijskih ustanov, razen komercialnih“. Te dejavnosti so bile prej navedene v Prilogi E, točka 7, k Šesti direktivi.

Avstrijsko pravo

RGG

- 12 V skladu s členom 2(1) Bundesgesetz betreffend die Einhebung von Rundfunkgebühren (zvezni zakon o pobiranju RTV-prispevka, BGBl. I, 159/1999), v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari (v nadaljevanju: RGG), mora vsakdo, ki znotraj zgradb uporablja radijski ali televizijski sprejemnik, plačati prispevek, določen v členu 3 RGG (v nadaljevanju: RTV-prispevek). Posedovanje takega sprejemnika je izenačeno z njegovo uporabo.
- 13 Člen 4(1) RGG določa, da je za pobiranje RTV-prispevka in vseh z njim povezanih davkov in prispevkov pooblaščen družba, ki je prav tako pristojna za odločanje o zahtevkih za oprostitev s tega področja.

ORF-G

- 14 Z Bundesgesetz über den Österreichischen Rundfunk (zvezni zakon o avstrijski radioteleviziji, BGBl. 379/1984) v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari (BGBl. I, 55/2014) (v nadaljevanju: ORF-G) je bila ustanovljena ustanova javnega prava, imenovana „Österreichischer Rundfunk (ORF)“.
- 15 Člen 31 ORF-G, naslovljen „Programski prispevek“, v odstavkih 1, 10 in 17 določa:

„(1) Vsakdo ima pravico do sprejemanja radijskih ali televizijskih oddaj [ORF] proti plačilu trajnega programskega prispevka (radijski prispevek, televizijski prispevek). Znesek programskega prispevka določi svet ustanove na zahtevo generalnega direktorja. [...]

[...]

(10) Programski prispevek je treba plačati ne glede na frekvenco in kakovost oddaj ali njihovega sprejema, če je kraj sprejema uporabnika (člen 2(1) RGG) na območju, ki ga pokriva prizemna radiodifuzija (analogna ali DVB-T) programov [ORF] [...]. Začetek in prenehanje obveznosti plačila programskega prispevka ter oprostitev te obveznosti so urejeni z določbami zvezne zakonodaje, ki se uporabljajo za RTV-prispevke.

[...]

(17) Programski prispevek se pobere skupaj z RTV-prispevkom in na enak način; dolga ni mogoče poravnati z nobenim drugim načinom plačila.“

UStG

- 16 Člen 1 Bundesgesetz über die Besteuerung der Umsätze (zvezni zakon o prometnem davku, BGBl. 663/1994), v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari (v nadaljevanju: UStG 1994), v odstavku 1 določa:

„Predmet prometnega davka so te transakcije:

1. dobave in druge storitve, ki jih podjetnik v okviru svojega podjetja opravi za plačilo na nacionalnem ozemlju. Obdavčljivost ni izključena, če je transakcija opravljena na podlagi zakonskega ali upravnega akta ali če se šteje za opravljeno na podlagi zakonske določbe;

[...]“.

- 17 Člen 10 UStG 1994, naslovljen „Davčna stopnja“, določa:

„(1) Davčna stopnja znaša 20 % davčne osnove za vse obdavčljive transakcije (člena 4 in 5).

(2) Davčna stopnja se zniža na 10 % za

[...]

5. storitve podjetij za radiodifuzijo, če se zanje pobirajo radijski in televizijski prispevki, ter druge storitve podjetij, ki zagotavljajo kabelsko televizijo, če gre za sočasno, celotno in nespremenjeno oddajanje nacionalnih in tujih radijskih in televizijskih oddaj, ki so javnosti dostopne na programih proti trajnemu plačilu prispevka;

[...]“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

- 18 BM je pri GIS registrirana kot uporabnica radiodifuzijskih storitev na območju, ki je pokrito z digitalno prizemno radiodifuzijo programov ORF, ki jih je mogoče sprejemati s sobno anteno.
- 19 BM je 23. oktobra 2018 od družbe GIS zahtevala, naj z odločbo ugotovi, da ima pravico do vračila v skupnem znesku 100,57 EUR, ki ustreza DDV, plačanemu na programski prispevek, ki ga je morala plačati v skladu s členom 31(1) ORF-G za obdobje od 1. oktobra 2013 do 31. oktobra 2018. BM je v utemeljitev svojega predloga v bistvu trdila, da je obračun DDV na programski prispevek v nasprotju z Direktivo o DDV v povezavi s sodbo z dne 22. junija 2016, Český rozhlas (C-11/15, EU:C:2016:470).
- 20 Družba GIS je sprejela odločbo, s katero je zavrnila zahtevek BM. BM je zoper odločbo vložila pritožbo pred Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče, Avstrija), ki je bila zavrnjena. BM je zoper sodbo Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče) pri predložitvenem sodišču vložila revizijo.
- 21 Predložitveno sodišče navaja, da je za pobiranje RTV-prispevka in programskega prispevka pristojna družba GIS. Vendar mora prvonavedeni prispevek plačati vsak uporabnik, ki uporablja ali poseduje delujoč radijski ali televizijski sprejemnik, kot sta televizija ali radio, in sicer ne glede

na kraj sprejema, drugonavedeni prispevek, ki je edini, za katerega se obračuna DDV, pa se mora plačati le, če je kraj sprejema na območju, ki je pokrito z digitalno prizemno radiodifuzijo programov ORF.

- 22 V zvezi s tem predložitveno sodišče navaja, da je v sodbi z dne 4. septembra 2008 razsodilo, da je treba programski prispevek plačati le, če ima zadevna oseba na voljo opremo, ki omogoča dejanski sprejem programov ORF. Leta 2011 pa naj bi bil po tej sodbi člen 31(10) ORF-G spremenjen tako, da je bil dodan stavek „če je kraj sprejema uporabnika (člen 2(1) RGG) na območju, ki ga pokriva prizemna radiodifuzija (analogna ali DVB-T) programov [ORF]“. Iz obrazložitve te spremembe naj bi bilo razvidno, da je posedovanje konkretne tehnične opreme, ki omogoča sprejemanje programov ORF, po potrebi po manjši prilagoditvi, kot je nakup modula za sprejemanje digitalnih televizijskih oddaj, odločilno za obveznost plačila programskega prispevka. Če pa bi bilo mogoče programe ORF sprejemati le po izvedbi zapletenih ali dragih ukrepov, naj obveznost plačila tega prispevka ne bi nastala. Tako naj bi bilo mogoče, da mora uporabnik plačati le RTV-prispevek, če ima televizijski ali radijski sprejemnik, na katerem programi ORF niso dostopni prek prizemnega signala.
- 23 Predložitveno sodišče meni, da se okoliščine obravnavane zadeve razlikujejo od okoliščin zadeve, v kateri je bila izdana sodba z dne 22. junija 2016, Český rozhlas, (C-11/15, EU:C:2016:470). Prvič, v avstrijskem pravu naj bi na podlagi zakonske fikcije obstajalo pogodbeno civilnopravno razmerje med uporabnikom in ORF.
- 24 Drugič, programi ORF naj bi bili kodirani in naj bi bil za njihov sprejem potreben sprejemni modul v skladu s standardi digitalne televizije (DVB-T, DVB-S ali DVB-C) ali sklenitev pogodbe s kablenskim televizijskim operaterjem, ki v svojem paketu ponuja programe ORF. Tako naj bi bilo mogoče šteti, da je uporabnik s pridobitvijo take opreme ali sklenitvijo take pogodbe izrazil svoj namen, da bo uveljavljal svojo pravico do sprejemanja programov ORF, zaradi česar naj bi med njim in ORF nastalo pravno razmerje. Predložitveno sodišče, ki se po analogiji opira na sodbo z dne 21. marca 2002, Kennemer Golf (C-174/00, EU:C:2002:200), meni, da to, kako pogosto uporabnik dejansko gleda ali posluša programe ORF, v zvezi s tem ni upoštevno.
- 25 Poleg tega predložitveno sodišče navaja, da je avstrijsko davčno pravo že pred pristopom Republike Avstrije k Evropski uniji določalo pobiranje DDV po nižji stopnji na storitve podjetij za radiodifuzijo, če se zanje obračuna RTV-prispevek. Po mnenju predložitvenega sodišča je iz dokumentov v zvezi s pogajanji o pristopu Republike Avstrije k Uniji razvidno, da je bil cilj odstopanja, odobrenega Republikli Avstriji na podlagi točke 2(h) dela IX Priloge XV k Aktu o pristopu, Republikli Avstriji dovoliti, da to obdavčitev ohrani po pristopu k Uniji.
- 26 V teh okoliščinah je Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče, Avstrija) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:
- „1. Ali je treba prispevek, kot je prispevek za avstrijsko ORF, ki ga javna radiotelevizija sama določi, da lahko financira svoje delovanje, ob upoštevanju primarnopravne določbe člena 151(1)) v povezavi s Prilogo XV, del IX, točka 2(h), prvi pododstavek, druga alineja, [Akta o pristopu], šteti za plačilo v smislu člena 2 v povezavi s členom 378, točka 1, Direktive [o DDV]?

2. Ali je treba, če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, navedeni programski prispevek za ORF za plačilo v smislu Direktive [o DDV] šteti tudi takrat, kadar ga morajo plačevati osebe, ki v zgradbi sicer uporabljajo radijski ali televizijski sprejemnik, na katerem so prek prizemnega signala dostopni programi ORF, vendar teh programov ne morejo sprejemati, ker nimajo potrebnega sprejemnega modula?“

Vprašnji za predhodno odločanje

- 27 Najprej je treba opozoriti, da mora Sodišče v okviru postopka sodelovanja med nacionalnimi sodišči in Sodiščem, uvedenega s členom 267 PDEU, nacionalnemu sodišču dati koristen odgovor, ki mu omogoča rešitev spora, o katerem odloča. S tega vidika mora Sodišče po potrebi preoblikovati vprašanja, ki so mu bila predložena (sodba z dne 14. septembra 2023, Volkswagen Group Italia in Volkswagen Aktiengesellschaft, C-27/22, EU:C:2023:663, točka 79 in navedena sodna praksa).
- 28 V obravnavanem primeru je spor o glavni stvari nastal zaradi zahteve, naslovljene na družbo GIS, za vračilo DDV na programski prispevek za ORF, ki je bil domnevno plačan v nasprotju s pravom Unije in, natančneje, določbami Direktive o DDV. Poleg tega je iz predloga za sprejetje predhodne odločbe razvidno, da želi predložitveno sodišče, ki se v postavljenih vprašanjih sicer osredotoča posebej na pojem „storitve, opravljene za plačilo“, izrecno določenem le v členu 2(1)(c) Direktive o DDV, in ne v členu 378(1) te direktive, pravzaprav splošneje dobiti odgovor Sodišča na vprašanje združljivosti tako plačanega DDV z določbami te direktive, zlasti glede na odstopanje, določeno v navedenem členu 378(1), v skladu s katerim lahko Republika Avstrija še naprej obdavčuje nekatere transakcije.
- 29 V teh okoliščinah je treba šteti, da predložitveno sodišče z vprašanjema, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 2(1)(c) in člen 378(1) Direktive o DDV v povezavi s členom 151(1) in Prilogo XV, del IX, točka 2(h), prvi pododstavek, druga alineja, Akta o pristopu razlagati tako, da nasprotujejo temu, da Republika Avstrija z DDV obdavči dejavnost javnih radijskih in televizijskih ustanov, financirano z obveznim zakonskim prispevkom, ki ga plača vsaka oseba, ki uporablja radijski ali televizijski sprejemnik v zgradbi, ki je na območju, pokritem s prizemnim radiodifuznim signalom zadevne javne radiotelevizije.
- 30 Najprej je treba spomniti, da Direktiva o DDV določa skupni sistem DDV, ki temelji zlasti na enotni opredelitvi obdavčljivih transakcij (sodba z dne 13. junija 2018, Gmina Wrocław, C-665/16, EU:C:2018:431, točka 30 in navedena sodna praksa).
- 31 Tako so v skladu s členom 2(1)(c) Direktive o DDV, ki je pod naslovom I te direktive „Predmet in področje uporabe“, predmet DDV storitve, ki jih davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države članice za plačilo.
- 32 V zvezi s tem iz ustaljene sodne prakse izhaja, da se pri obdavčljivih transakcijah predpostavlja, da obstaja transakcija med strankami, ki zajema določitev cene ali protivrednosti. Kadar je dejavnost izvajalca izključno opravljanje storitev brez neposrednega nadomestila, davčna osnova ne obstaja in te storitve torej niso zavezane plačilu DDV (sodba z dne 22. junija 2016, Český rozhlas, C-11/15, EU:C:2016:470, točka 20 in navedena sodna praksa).

- 33 Iz tega sledi, da je storitev, opravljena „za plačilo“, v smislu člena 2(1)(c) Direktive o DDV torej obdavčljiva le, če med ponudnikom in prejemnikom storitve obstaja pravno razmerje, v okviru katerega se izmenjajo vzajemne storitve oziroma dajatve, pri čemer plačilo, ki ga prejme ponudnik, pomeni dejansko protivrednost za storitev, opravljeno za prejemnika. V tem okviru je Sodišče že večkrat odločilo, da pojem „storitve, opravljene za plačilo“ v smislu člena 2(1)(c) predpostavlja obstoj neposredne povezave med opravljeno storitvijo in prejeto protivrednostjo (glej v tem smislu sodbo z dne 22. junija 2016, Český rozhlas, C-11/15, EU:C:2016:470, točki 21 in 22 ter navedena sodna praksa).
- 34 Kadar je dejavnost v smislu te določbe opredeljena kot transakcija, opravljena „za plačilo“, iz tega naslova spada na področje uporabe Direktive o DDV. Nasprotno pa dejavnost, ki ni opredeljena kot taka, ne spada na področje uporabe te direktive (glej v tem smislu sodbo z dne 22. junija 2016, Český rozhlas, C-11/15, EU:C:2016:470, točki 34 in 36).
- 35 Čeprav člen 132(1)(q) Direktive o DDV določa oprostitev za „dejavnosti, razen komercialnih, ki jih opravijo javne radijske in televizijske ustanove“, se ta določba uporablja le, če so te dejavnosti „predmet DDV“ v smislu člena 2(1) te direktive, in je ni mogoče razlagati tako, da se z njo razširja področje uporabe navedene direktive, kot je opredeljeno v tem členu 2 (glej v tem smislu sodbo z dne 22. junija 2016, Český rozhlas, C-11/15, EU:C:2016:470, točka 32).
- 36 Vendar ima Republika Avstrija v skladu s členom 378(1) Direktive o DDV, ki je bil sprejet na podlagi Priloge XV, del IX, točka 2(h), prvi pododstavek, druga alineja, k Aktu o pristopu, pravico odstopati od teh določb in lahko še naprej obdavčuje transakcije iz točke 2 dela A Priloge X k tej direktivi, ki se nanaša na dejavnosti javnih radijskih in televizijskih ustanov, razen komercialnih.
- 37 Kot je namreč Sodišče že razsodilo, je bil ta sistem odstopanj ohranjen za zagotovitev postopne in še vedno delne uskladitve nacionalnih zakonodaj na področju DDV. Predvidena uskladitev še ni dokončana, ker lahko države članice na podlagi določb o odstopanju, kot je člen 378 Direktive o DDV, še naprej ohranijo v veljavi nekatere določbe iz svojih nacionalnih zakonodaj, ki brez odobritve odstopanja ne bi bile združljive s temi direktivami (glej po analogiji sodbo Jetair in BTWE Travel4you, C-599/12, EU:C:2014:144, točka 48 in navedena sodna praksa).
- 38 Ob tem je možnost, določena v členu 378(1) Direktive o DDV, odobrena kot izjema na podlagi člena 151(1) in Priloge XV, del IX, točka 2(h), prvi pododstavek, druga alineja, Akta o pristopu, pod pogojem, da se spoštujejo pogoji iz teh določb. Zato je treba obravnavati obseg tega odstopanja, da bi se ugotovilo, ali davek iz postopka v glavni stvari spada na njegovo področje uporabe.
- 39 Pri razlagi določbe prava Unije je treba upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi njen kontekst in cilje, ki jim sledi ureditev, katere del je.
- 40 Poleg tega iz ustaljene sodne prakse izhaja tudi, da če je določbo prava Unije mogoče razlagati na več načinov, je treba dati prednost razlagi, s katero se lahko ohrani njen polni učinek (sodba z dne 7. marca 2018, Cristal Union, C-31/17, EU:C:2018:168, točka 41 in navedena sodna praksa).
- 41 V obravnavanem primeru je treba v zvezi s členom 378(1) Direktive o DDV, kot je razvidno iz točke 36 te sodbe, ugotoviti, da lahko Republika Avstrija na podlagi te določbe v povezavi s Prilogo X, del A, točka 2, k tej direktivi „še naprej obdavčuje“ dejavnosti javnih radijskih in televizijskih ustanov, razen komercialnih.

- 42 Zato lahko Republika Avstrija v skladu z navedeno določbo ohrani le že obstoječi sistem obdavčitve zgoraj navedenih dejavnosti, ne sme pa uvesti nove obdavčitve teh dejavnosti (glej po analogiji sodbo z dne 2. maja 2019, Grupa Lotos, C-225/18, EU:C:2019:349, točka 31 in navedena sodna praksa).
- 43 Ker se ta določba posebej nanaša na to, kako je Republika Avstrija te dejavnosti obdavčevala na dan njenega pristopa k Uniji, morajo načini te obdavčitve od takrat v bistvu ostati nespremenjeni, da bi navedena obdavčitev še naprej spadala pod odstopanje iz člena 378(1) Direktive o DDV.
- 44 V zvezi s tem je iz elementov, predloženih Sodišču, razvidno, da je bila nacionalna ureditev, ki določa programski prispevek, leta 2011 spremenjena tako, da je treba ta prispevek odslej plačati, če je kraj sprejema uporabnika na območju, na katerem so prek prizemnega radiodifuznega signala dostopni programi ORF, tudi če ta uporabnik svoje opreme ni malenkostno prilagodil tako, da bi lahko sprejemal digitalne televizijske oddaje ORF.
- 45 Iz navedb predložitvenega sodišča je namreč razvidno, da so bile s to zakonodajno spremembo upoštewane tehnološke inovacije, do katerih je prišlo v tem času, ni pa se spremenil obdavčljivi dogodek za obveznost plačila programskega prispevka glede na določbe, veljavne na dan pristopa Republike Avstrije k Uniji.
- 46 Glede cilja člena 378(1) Direktive o DDV, kot izhaja iz Priloge XII k tej direktivi, je namen te določbe izvajanje odstopanja, ki je Republiki Avstriji odobreno na podlagi člena 151(1) Akta o pristopu v povezavi s Prilogo XV, del IX, točka 2(h), prvi pododstavek, druga alineja, k temu aktu. Iz dokumentacije v zvezi s pogajanjem pred pristopom Republike Avstrije k Uniji, na katero se sklicujejo družba GIS, ORF, Republika Avstrija in Evropska komisija, je namreč razvidno, da je Republika Avstrija zaprosila za odstopanje, na podlagi katerega bo lahko z DDV še vedno obdavčevala dejavnosti javnih radijskih in televizijskih ustanov, razen komercialnih, in da so države članice Unije tej prošnji ugodile.
- 47 Na podlagi elementov, navedenih v točkah od 41 do 46 te sodbe, je treba člen 378(1) Direktive o DDV v povezavi s Prilogo X, del A, točka 2, k tej direktivi razlagati tako, da lahko Republika Avstrija na podlagi te določbe na programski prispevek še naprej obračunava DDV.
- 48 Poleg tega se lahko v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 40 te sodbe, zgolj s tako razlago ohrani polni učinek te določbe.
- 49 Iz predložitvene odločbe je namreč razvidno, da je Republika Avstrija na dan pristopa k Uniji z DDV obdavčevala dejavnosti javnih radijskih in televizijskih ustanov, razen komercialnih, tako da je ta davek pobirala na programski prispevek. Ker lahko torej Republika Avstrija na podlagi člena 378(1) Direktive o DDV zgolj „še naprej obdavčuje“ take dejavnosti, ne sme pa uvesti nove obdavčitve, bi se z razlago te določbe, po kateri se ne bi dovolilo pobiranja DDV na programski prispevek, navedeni določbi odvzel smisel.
- 50 Sodba z dne 22. junija 2016, Český rozhlas (C-11/15, EU:C:2016:470, točka 32) – v kateri je Sodišče poudarilo, da člen 13(A)(1)(q) Šeste direktive, ki je enak členu 132(1)(q) Direktive o DDV, za „dejavnosti, razen komercialnih, ki jih opravijo javne radijske in televizijske ustanove“, določa oprostitev le, če so te dejavnosti „predmet DDV“ v skladu s členom 2 Šeste direktive, ki ustreza členu 2 Direktive o DDV, in da zato člena 13(A)(1)(q) Šeste direktive ni mogoče razlagati tako, da razširja področje uporabe te direktive – ne more privedi do drugačne presoje.

- 51 V zvezi s tem zadostuje opozoriti, da Sodišču v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 22. junija 2016, Český rozhlas (C-11/15, EU:C:2016:470), ni bilo treba razlagati določbe o odstopanju, kot je v obravnavanem primeru člen 378(1) Direktive o DDV. Vendar je v naravi take določbe, da se z njo uvedejo izjeme od področja uporabe ureditve, katere del je. Obdavčitev, ki jo dopušča ta določba, namreč ni usklajena obdavčitev, ki je sestavni del ureditve DDV, kot je določena z Direktivo o DDV. Nasprotno ta možnost Republiki Avstriji omogoča, da ohrani svojo zakonodajo o obdavčitvi zadevnih storitev, ne da bi bile razlike, ki lahko izhajajo iz tega, med njo in drugimi državami članicami v nasprotju s pravom Unije (glej po analogiji sodbi z dne 7. decembra 2006, Eurodental, C-240/05, EU:C:2006:763, točka 52 in navedena sodna praksa, in z dne 13. marca 2014, Jetair in BTWE Travel4you, C-599/12, EU:C:2014:144, točki 46 in 50).
- 52 Na podlagi vseh zgornjih preudarkov je treba na postavljeni vprašanji odgovoriti, da je treba člen 2(1)(c) in člen 378(1) Direktive o DDV v povezavi s členom 151(1) in Prilogo XV, del IX, točka 2(h), prvi pododstavek, druga alineja, Akta o pristopu razlagati tako, da ne nasprotujeta temu, da Republika Avstrija z DDV obdavčuje dejavnost javne radiodifuzije, financirano z obveznim zakonskim prispevkom, ki ga mora plačati vsakdo, ki uporablja radijski ali televizijski sprejemnik v zgradbi, ki je na območju, pokritem s prizemnim radiodifuznim signalom zadevne javne radijske in televizijske ustanove, ne glede na to, ali zadevna dejavnost javne radiodifuzije spada pod pojem „storitve, opravljene za plačilo“ v smislu tega člena 2(1)(c).

Stroški

- 53 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

Člen 2(1)(c) in člen 378(1) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost v povezavi s členom 151(1) in Prilogo XV, del IX, točka 2(h), prvi pododstavek, druga alineja, Akta o pogojih pristopa Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske ter o prilagoditvah pogodb, na katerih temelji Evropska unija

je treba razlagati tako, da

ne nasprotujeta temu, da Republika Avstrija z davkom na dodano vrednost obdavčuje dejavnost javne radiodifuzije, financirano z obveznim zakonskim prispevkom, ki ga mora plačati vsakdo, ki uporablja radijski ali televizijski sprejemnik v zgradbi, ki je na območju, pokritem s prizemnim radiodifuznim signalom zadevne javne radijske in televizijske ustanove, ne glede na to, ali zadevna dejavnost javne radiodifuzije spada pod pojem „storitve, opravljene za plačilo“ v smislu tega člena 2(1)(c).

Podpisi